

CONCLUSIONS

2n Congrés de les dones del Baix Llobregat

Sant Feliu de Llobregat, maig de 2006

**2n Congrés
de les Dones
del Baix
Llobregat**

2n Congrés de les dones del Baix Llobregat. Maig 2006

PRINCIPALS CONCLUSIONS

El desenvolupament del 2n Congrés de les dones del Baix Llobregat ha estat tot un èxit.

S'han recollit 31 experiències que han passat a formar part del banc de bones pràctiques comarcal.

Els 7 actes precongressuals a les subseus han estat espais de debat i de reflexió dels quals han sorgit documents i materials que serviran per enriquir l'intercanvi d'experiències i accions futures.

Durant el debat del dissabte 6 de maig als 3 eixos ha faltat temps per recollir totes les intervencions. Algunes dades que donen fe d'aquesta important participació són: més de 500 persones inscrites, més de 150 persones en cadascuna de les comissions, més de 20 torns de paraula i molts més que han quedat pendents per la manca de temps.

La dinàmica del Congrés continua. No s'acaba amb la cloenda el dia 6 de maig.

El conjunt tant important d'aportacions, intercanvi d'experiències i material per a la reflexió recollit requereix que de manera permanent s'enriqueixi, s'actualitzi i es difongui.

Cal esmentar la voluntat expressada majoritàriament de què la Mesa del Congrés continuï treballant donant a conèixer les experiències i bones pràctiques desenvolupades en el territori. La web del Congrés ha de continuar activa i en renovació constant.

Com a conclusions generals, destaquem,

Una nova masculinitat i una nova feminitat. Un nou concepte de masculinitat està ajudant a potenciar les accions dels homes per implantar la igualtat de gènere. Els homes són part del problema que pateixen les dones, però també són la solució. Sense la seva col·laboració, el canvi necessari per assolir la plena ciutadania, no serà possible.

Els rols estan canviant i sovint ens trobem amb molts homes que estan a l'atur o bé amb treballs a temps parcial o temporals mentre que les seves parelles tenen una feina estable. Per exemple, el fet que els homes també puguin demanar el permís de paternitat és un avanç, però cal que ho facin amb tota normalitat, en funció de les seves situacions particulars i que aquest permís sigui més llarg de l'actual. Fa uns anys, però, això era bastant més improbable.

Per tant caminar cap un nou concepte de masculinitat que afavoreixi relacions solidàries basades en la cooperació, la igualtat, la proximitat i el pacifisme, és l'objectiu. La societat ha de cercar models no sexistes que ens permetin a tots i a totes desenvolupar les nostres potencialitats. Alhora també cal trobar nous models femenins que equilibrin les relacions.

Educació i prevenció. S'ha d'exercir una funció preventiva i educativa entre la població infantil i juvenil, inculcant models masculins positius que actuïn contra la violència de gènere i que equilibrin les funcions socials i laborals.

A la feina, iguals. L'estat de benestar és insostenible sense el treball femení. La incorporació de les dones al mercat de treball ha estat massiva durant els darrers vint-i-cinc anys, però les condicions en les quals s'ha realitzat aquest procés mostren que el món del treball amaga múltiples dimensions de les desigualtats entre homes i dones. La població potencialment activa, de més de 16 anys, s'ha incrementat el darrer any a Catalunya un 2,1% però aquest increment ha estat desigual per sexes, creixent més la masculina que la femenina. La taxa d'atur femenina

continua per sobre de la masculina, alhora que persisteix la discriminació salarial. Un recent informe de la Comissió Europea ho deixa ben clar: les dones guanyen una mitjana d'un 15% menys que els homes.

Creix lentament la incorporació de les dones a la vida política.

L'actual sistema polític, basat en la democràcia representativa, és el fruit de moltes lluites durant molts anys per a la consecució dels drets i deures de la ciutadania, però en el marc d'aquestes lluites no sempre els drets de les dones hi eren presents. Algunes dades que testimonien aquesta afirmació: Finlàndia va ser el primer país d'Europa que va atorgar el dret a vot a les dones, l'any 1906.

A Espanya les dones van aconseguir el dret a vot durant la II República, el 1931. Justament en aquest any commemorem el 75è aniversari.

Avui en dia encara trobem països on les dones no tenen dret a vot ni es poden presentar a eleccions, com és el cas de Kuwait, els Emirats Àrabs, Aràbia Saudita...

Només 11 dones a tot el món són caps d'estat o primeres ministres.

Al Congrés dels Diputats espanyol la representació de les dones ha passat del 6,6% l'any 1986, al 36% en les darreres eleccions celebrades el maig de 2004. Cal afegir a aquestes dades un element preocupant: la rotació. El 20% d'homes manté els seus escons durant tres o més legislatures mentre que les dones només assoleixen aquest percentatge un 2,8%.

Pel que fa a nivell local, el nombre de dones electes als Ajuntaments catalans avança lentament. S'ha passat del 4% de dones regidores a les eleccions de l'any 1979 al 23% l'any 2003 i de l'1% al 10% d'alcaldeses. La comarca del Baix Llobregat està per sobre de la mitjana catalana i arriba al 32,9% de regidores als seus 30 Ajuntaments

Els mitjans de comunicació. Una eina imprescindible per fer visibles les actuacions de les dones. S'ha d'incidir perquè les informacions recullin les aportacions socials dels homes i les dones i que ho facin en un llenguatge no discriminatori, sense predominis del genèric masculí.

Eradicar la violència. Tolerància zero contra les persones agressores.

La violència contra les dones es defineix com qualsevol acte que suposi l'ús de la força o la coacció amb la intenció de promoure o perpetuar relacions de poder i de submissió entre homes i dones. El domini masculí, l'androcentrisme, el sistema patriarcal i els valors culturals imperants han donat com a resultat aquesta discriminació sobre les dones.

Més recursos per lluitar contra la violència. A nivell comarcal, l'enquesta elaborada recentment ens dóna algunes dades esperançadores pel que fa a recursos que han posat en marxa, especialment els Ajuntaments, per lluitar contra la violència vers les dones. Un 68% dels Ajuntaments disposen del circuit local d'atenció a les dones víctimes de violència i un 16% tenen previst posar-lo en funcionament aviat. Properament es disposarà d'un centre d'intervenció especialitzat per a dones i els seus fills/es que han patit violència.

Per altra banda, es constata com la gran majoria dels Ajuntaments programen al llarg de l'any diverses mesures informatives sobre violència. S'editen guies de recursos, se signen protocols d'actuació, es fan campanyes de sensibilització a les escoles i als instituts. També destaca l'interès en formar les persones que treballen temes de violència, però encara queda molta feina a fer fins eradicar els casos de violència. Les xifres de dones mortes per violència són massa altes: l'any 2005 van morir a tot l'Estat Espanyol 62 dones per violència de gènere a mans de la seva parella o exparella, de les quals 8 van morir a Catalunya.

Tot seguit, detallem les principals conclusions derivades del debat del dissabte dia 6 de maig als 3 eixos.

NOUS VALORS, NOUS ROLS

- És necessari treballar individual i col·lectivament per la revalorització dels valors femenins com a valors universals. Les dones han d'anar assumint responsabilitats a l'àmbit públic, ser valentes, no tenir por i sortir de l'àmbit privat, amb els valors femenins.
- Cal aprofundir en l'elaboració de plans de formació per a dones. Les administracions públiques s'hi han d'implicar.
- És evident la importància de que els poders públics legislin, però, s'han de donar passos i continuar avançant en la seva aplicació en la vida quotidiana.
- La igualtat de drets ha d'anar acompanyada d'una igualtat real d'oportunitats.
- És imprescindible fomentar l'educació per la igualtat i els nous valors.
- És necessari revaloritzar els usos del temps.
- Cal fer esforços per fomentar la democràcia participativa, i fugir de la institucionalització que pateix actualment la societat.
- És el moment de treballar per aconseguir que les dones incidim en la presa de decisions i ser presents a l'agenda política. S'ha de trencar el sostre de vidre.

- Els homes no han de quedar al marge. És important que no vegin l'avanç de les dones com una pèrdua de valors i de poder, sinó com un guany, com aportacions positives cap a la plena ciutadania. En aquest sentit, és necessari que els homes participin en congressos o fòrums com aquest.
- Cal recuperar la memòria història de les dones.
- És necessita més presència de les dones als mitjans de comunicació, tant en els llocs de decisió com en les informacions.

ACCIONS AFIRMATIVES PER ASSOLIR LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS

- És necessari obrir el catàleg de malalties professionals per fer constar les malalties professionals de les dones i potenciar la perspectiva de gènere en l'àmbit de la investigació mèdica i sobre la salut.
- S'ha de redefinir el Permís de maternitat i paternitat, ampliant el de paternitat.
- Cal exigir igual salari per treball d'igual valor.
- S'han de prestigiar les professions feminitzades fins assolir el mateix reconeixement de les altres
- S'ha d'equiparar el règim especial de treballadors i treballadores autònoms i de la llar al règim general
- Es necessiten millores urgents en el transport públic
- Exercir els drets en tots els àmbits i participar en els processos de presa de decisions des de l'exercici de l'autoritat femenina.

- S'ha de promoure la formació en tots els àmbits, en perspectiva de gènere
- Proporcionalitat en els llocs de responsabilitat. Representació paritària a les llistes electorals i a tots els òrgans, públics o privats. Impulsar les llistes cremallera
- Cal fomentar la creació de Consells de Dones a nivell municipal que contemplin la representativitat política, econòmica i social del municipi i afavorir la participació de les dones immigrades en la vida comunitària dels municipis.
- Impulsar els Plans Municipals de Gènere. Transversalitat en polítiques públiques amb perspectiva de gènere i amb lideratges femenins.
- Dotar de recursos perquè les dones es puguin desenvolupar plenament i pressupostos suficients per fer polítiques de gènere als municipis
- Establir mesures per tal que els serveis externalitzats pels ajuntaments tinguin en compte els criteris d'igualtat d'oportunitats i equiparació salarial
- Fomentar la creació de xarxes i lobbys de pressió femenins a la comarca del Baix Llobregat
- Cal generar espais de trobada i de debat periòdics entre congressos
- Millores en la informació: impulsar que els ajuntaments de la comarca, a l'inici de la seva pàgina web, tinguin un apartat específic dedicat a les dones

-

- Reivindicar mesures fiscals que afavoreixin que les empreses posin a l'abast dels seus treballadors i treballadores serveis d'atenció domiciliària per a l'atenció dels infants i de les persones amb dependència.
- Conciliar és compartir responsabilitat i lleure. Cal enfortir i potenciar l'Estat del Benestar com a instrument que ens facilita la conciliació
- S'ha de posar en el centre de les polítiques el valor dels temps de vida.

VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES

- Destacar com a conclusió general que, tot i que s'ha avançat molt, encara els recursos vers les dones que pateixen violència de gènere són insuficients, estan desigualment distribuïts i a vegades no acullen tots els perfils de dones que els necessiten.
- La llei estatal de mesures integrals contra la violència de gènere i l'avantprojecte de llei a Catalunya contra la violència masclista suposen un gran avenç en les polítiques contra la violència, però cal assegurar que es disposa de la dotació pressupostària necessària per desenvolupar i aplicar ambdós projectes legislatius i els recursos i actuacions que se'n deriven, tenint constància que la llei integral tingui dotació pressupostària així com la nova llei catalana ha de sortir amb dotació econòmica suficient.
- S'han de tenir els recursos i les especificitats de les dones que pateixen maltractament (dones nouvingudes, dones que es troben en situació de prostitució, etc.).

- Cal reforçar i dotar als Jutjats de violència de més competències, incloent l'atenció als i les menors que pateixen abusos de qualsevol tipus. I instar al Parlament de l'estat espanyol que faci la corresponent reforma legislativa per donar cabuda a aquesta proposta.
- Continua sent imprescindible una formació específica sobre violència de gènere a tot(e)s els professionals i agents socials involucrats en els diferents recursos i circuits contra la violència sexista.
- Cal avançar en els instruments de diagnòstic dels casos de maltractament psicològic, ja que és el més difícil de demostrar i té efectes gravíssims sobre la salut física i psíquica de les dones que el pateixen.
- És fonamental ampliar les polítiques contra la violència a àmbits relacionats amb l'educació, la prevenció i el canvi de creences de la societat. Sense aquestes actuacions, les polítiques seran només assistencials sobre fets consumats i no s'eradicarà la violència des de les seves arrels.
- Cal enfortir, potenciar i generar xarxes de dones potents que contribueixin a l'empoderament femení, que augmentin l'autoestima i el lideratge i, sobretot, que garanteixin la inviolabilitat del cos femení.

A nivell general,

- El Congrés de les Dones insta a les administracions locals que liderin la creació de Consells Municipals de Dones a tots els municipis, i designar el Consell Comarcal com a garant de la constitució i seguiment per tots ells.

- Insta a la Generalitat que introdueixi en tots els centres escolars la creació de la figura del o la responsable de vetllar per la co-educació, i introduir en els dissenys curriculars continguts relacionats amb la prevenció de la violència de gènere i nous models alternatius de relació.
- Insta als mitjans de comunicació, públics i privats, així com els col·lectius de professionals que incorporin els valors d'igualtat i models alternatius de relació de parella per l'específica incidència que aquests tenen sobre la població juvenil com a caràcter preventiu.